

C/2024/5616

30.9.2024

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2024 r. – Assemblée nationale de la République française / Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-553/24)

(C/2024/5616)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Assemblée nationale de la République française (przedstawiciel: C. Fergon, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 604/2013⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności części IV „Solidarność” tego rozporządzenia.

Zarzuty i główne argumenty

Co do istoty, strona skarżąca twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie wykracza poza kompetencje instytucji Unii Europejskiej i narusza zasadę pomocniczości określoną i zagwarantowaną w art. 4 i 5 TUE.

Zdaniem skarżącej rozporządzenie to ustanawia, w szczególności w art. 56 ust. 2, art. 63 ust. 5, art. 67 i 68, system „relokacji” osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ze szkodą dla suwerenności, tożsamości narodowej, integralności struktur konstytucyjnych i bezpieczeństwa państw członkowskich, które będą musiały przyjąć na swoje terytorium obywatele państw trzecich objętych środkami „relokacji”.

Zdaniem skarżącej art. 72 TFUE ustanawia „zastrzeżenie bezpieczeństwa narodowego”, które stanowi istotny element zasady pomocniczości. Każde naruszenie tej klauzuli stanowi zatem naruszenie zasady pomocniczości.

Mechanizm „relokacji” ustanowiony zaskarżonym rozporządzeniem uniemożliwia państwom członkowskim wykonywanie ich podstawowych funkcji w rozumieniu art. 4 TUE, w szczególności utrzymanie porządku publicznego i ochronę bezpieczeństwa narodowego. Państwa członkowskie mogłyby znaleźć się de facto w sytuacji uniemożliwiającej im skuteczne powołanie się na „klauzulę bezpieczeństwa narodowego”.

Jeśli chodzi o metodę obliczania wkładu finansowego, to nie uwzględnia ona możliwości przyjmowania, polityki społecznej, tożsamości narodów i sytuacji w zakresie bezpieczeństwa kraju. Mechanizm ten narusza zobowiązanie lato sensu do polityki społecznej w rozumieniu art. 151 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. 2024, L, 22.5.2024.